

MNK

Říká se, že je to jeden z vrcholných výtvorů Učených. Pravda však bude asi jinde.

Posuneme se několik set kilometrů od Univerzity, sídla Učených, a podíváme se do jedné malé vesničky, kdesi v horách. (Všimáte si toho strašného kliše? Už jen chybí útok skřetů. Ten přijde za chvíli...) Ale tady nás nic nezajímá. Odtud se posuneme ještě o kus dál, někam do klidných nížin (tzn. žádní „strašliví“ skřeti, nebo jiná havěť. Ta přeci žije jen v horách). Tady se na pasece pase kráva. Ne, ta kráva samozřejmě není stvořitelem tohoto mocného předmětu, který přináší úlevu, ale je prakticky důvod jeho vzniku.

Jak každý ví, kráva, krom toho že dává mléko, se dá taky zabít a sníst (Nic pro vegetariány). Takže krávu zabijeme, uvaříme a sníme. A co následuje?Ne, to už moc předbíháme, toaletní papír vymysleli jinde a vzhledem k faktu, že jeho použití je značně omezeno jsem usoudil, že to není tak úplně to, co Sběratel hledá.

Ještě pořád nevíte, o co jde? Dobrá, budeme pokračovat. Krávu jsme zabili, uvařili a snědli. Teď převážná část naší porce putuje do žaludku. A co ten zbytek? Ne, nemyslím ten, co popadal na zem, ani to, co stačil sežrat pes, zatímco jsme byli otočení. Ano, jedná se o zbytky masa, co nám utkvěly v zubech. Každý asi ví, jaké to je, když vám nějaký zbytek jídla zůstane mezi zuby. Tlačí to, je to nepříjemné. Často se stávalo, že někdo prostě vzal nůž a snažil se jím ten kousek dostat ven. Ale všichni víme, jak to chodí. Nůž se smekl a prořízl část úst. Což o to – u mužů to vypadalo drsně, zkušeně a oni se mohli chlubit (a chlubili se), že se jim to stalo v lítém boji. (obecenstvo – převážně podobně pořezaných lidí – samozřejmě vědělo, odkud vítr vane, ale i přes to uznale přikyvovali. Nikdo se ty historky neodvažoval vyvracet, protože každý měl v rodině někoho takového a tím by pošpinil samozřejmě i čest své rodiny. A to se přeci nedělá) Ale co chudáci ženy? Pokud by žena vstala s podobnou příhodou, bude vypískána, zbičována, pranýřována a pokud by i nadále trvala na svém výroku (jakože by musela z již dříve uvedeného důvodu), tak mohla být i popravena. Tak se stalo, že v námi zmiňované vesnici přišli na něco do té doby neviděného. Jednou jedna žena přišla s malou dřevěnou věcí, na jedné straně zakončenou malým hrotem – který by sotva prorazil kůži. A co s ním dělala? Samozřejmě jej měla v ústech a zkušenými pohyby zápěstí a podivuhodnou obratností dostávala zbytky požívatin z mezizubních prostor.

Nyní přistoupíme k nudné, nicméně oficiální verzi. Teď jsme konečně na Univerzitě – místě koncentrované moudrosti a extrémního důvtipu. Teď by měla následovat další hromada superlativů, ale to teď není důležité, Učení si na tom sice zakládají, ale protentokrát snad prominou.

Podíváme se tedy do nejvyšší věže, předposledního patra (v posledním vznikají ty skutečně nejúžasnější vynálezy a ještě výš, v podkroví, se souloží. Nutno ještě dodat, že nejúžasnější ani zdaleka neznamená - vlastně ani vzdáleně nepřipomíná - nejužitečnější.). Teď tedy přejdeme k samotné fázi

vývoje. To takhle jeden Učený seděl ve svém polstrovaném křesle, v předposledním patře nejvyšší věže a přemýšlel nad tím, co ještě nikdo nikdy nevymyslel. Přemýšlel tak usilovně, že vymyslel dřevěnou tyčku. I šťasten seběhl všech 36845168 schodů (nechtělo se mu čekat na výtah) a začal svým kolegům, kteří právě obědvali, obhajovat svůj geniální vynález. Jaké zklamání jej čekalo, když Nejstarší Učený řekl, že dřevěnou tyčku vymyslel předevedírem. Tím samozřejmě tento pozoruhodný příběh nekončí. Asi tomu tak chtěl osud, že Staršímu Učenému něco uvízlo v zubech a on bezděky sáhl pro svůj nůž, vyrobený speciálně pro tento účel (ale plnil spolehlivě i jiné účely, jako například řezání a tak...) a zjistil, že ho u sebe nemá. I zděsil se a sáhl po dřevěné tyčce učeného a zbytek jídla vydlobl za její pomoci. To, že nůž si dal nabrousit si uvědomil až o tři dny později, když mu přišla účtenka od brusice.

Jedna z legend praví, že barbar Cyrem zabil kouzelníka Bozraha právě za pomoci párátka. Pravda je taková, že ho zabít nechtěl, že k němu přišel pro radu, ale to už kroniky nezachycují. Cyrem přišel za Bozrahem pro radu ohledně vykopání studně a samozřejmě chtěl vědět, jakou bude mít budoucnost – ostatně proto se ke kouzelníkům chodilo. Inu zeptal se tedy, když za ním vylezl až na vrcholek věže a náš milý kouzelník jen něco nesrozumitelně žvatlal. Když si Cyrem všiml té malé dřevěné věci, co přitom přežvykuje v ústech. Tak se tedy stalo, že mu párátka vytáhl z úst.

Když zjistil, že to nepomohlo, rozhodl se jej vrátit na původní místo. Jenže jak příliš neoplýval zručností a inteligencí, netrefil se do úst, nýbrž do oka. Bozrah se lekl, zakřičel, uskočil a spadl z věže. To je celé tajemství jeho smrti. Cyrem byl dlouhou dobu jediný, kdo věděl o skutečném skonu tohoto mocného kouzelníka. Nyní to neví nikdo, protože i on je již po smrti.

Výhody a nevýhody

+ skladnost

+jednoduchost

+bezporuchovost

+víceúčelovost

- složitá výroba (Zvládají jen mistři truhláři. Už spousta lidí přišla o prsty ve snaze vyrobit párátka)

- relativně malá životnost (lze zlomit při nešetrném zacházení)

- skladnost (snadno ztratitelné)

Existuje i obdoba párátka v kovové verzi. Ta je ovšem mnohem delší a říká se jí kopí.

